

*Златица Коцић*

## ИЗА СЕНКЕ

1.

Онај ко иза сенке  
сопствене сеје жад  
по пепелишту, иза  
чуме атомске град

зидајући на зрну  
које узврне пад  
у смеру клице, усред  
задаха ширећи кад —

тај вољен је да наук  
о спратовима примаш  
где ништи кроте глад

и да се, житељи пештере,  
не уселиш у стање  
мржње, звано хад.

2.

Онај ко иза бране  
однете, иза огња  
чеоног, иза лаве  
пухор узведе у цваст

едепских врста, мириш  
обративши у корен —  
ако и губав бејаше,  
ако и слап и кљаст

пре но догаче причу  
о семени — тај, такав  
послушеније даст:

узнеси, кљуном голуба  
на маслинову гранчицу  
но оборени храст.

3.

Онај ко иза црте  
сломљене пуклину, зјап  
не само потезом пера,  
телом зацели, штап

Аронов, који цвета  
поставши, или кап  
у чаши причесној, која  
низ грло рађа слап —

тај би те, бродоломног,  
да низ казаљку склизнеш  
као из мреже крап,

шапатам повео: свака  
реч му — из нове пучине  
нарастајући трап.

4.

Онај ко иза руба  
почине, времена, ума  
здобрљена брвна здене  
у поднебесни сплав,

симфоније таласа,  
пљускова, ветра, грома  
преокренувши — потоњи  
да буде први став —

тај светиОник жмирнуће  
да укрцаш се, више  
цврчак, мање мрав,

без нимба, без калоте —  
с престола хирург опет  
завршни смислиће шав.

5.

Онај ко иза реза  
по ваздуху, по води  
неоскврњену јазву  
магме сведе у јаз

тиховања, из којег  
ту и тамо, о празнику  
срца и сунца, усклик  
источи као млаз —

гај зазива да урониш  
у небеско жуманце  
кист или језик; сказ

о омеги да вежеш  
за *вериги бесплоћнија*  
за васкрснуло аз.

## ДВЕРИ НУЛЕ

1.

*Аз јесм, аз бех, аз буду* —  
језик је триптих, склопљен  
да три се чепа сљубе  
у један златни љуб

под којим и твој звечак  
дрзновено лети  
од ја до *џи*, и бије  
о ненца, усне, зуб

ко о небеско звоно  
где месеца и сунца  
одлаже се љуб  
(згуб?)

док слово, звуколовац,  
не обрами празнину  
и дигне је на куб.

2.

Празнину — да л је цифра  
зауздага, ил клизи  
из минус бесконачног  
у бесконачно плус

мимо знања и воље  
нуле — кроз њу, кроз тебе

8

у једначину (коју  
поставља земљин трус)

с непознатом: да л се  
заглављује у нули  
ренат или кус,

самозаточеник  
(песник, светозарник)  
или наклукани гус?

3.

Кроз нулу, уши иглене  
проденути се, потрт  
узверовати да си  
дугин конач, луч

којим самородиља,  
пчела, на платну распетом  
знак потирања везе,  
покретицу — туч

из тучка збацив у саће  
азбуке, у крогку реч  
изливену жуч

сабрав: у врцу меда  
о којој висе двери  
нуле, и мали кључ.